

Nad nimi se nachází další arkáda. Na východní zdi nad apsidou jsou tři klenutá okna. Bazilika měla sedlovou střechu, která se však nedochovala. V apsidě je téměř úplně zachována kamenná lavice. Uvnitř byl kostel omítnut maltou a opatřen freskami. Celá podlaha byla pokryta mozaikou z malých různobarevných kamínků.

Domy Starého Města

Ty se vyznačují jedinečnou architekturou, třebaže navenek připomínají ostatní domy vystavěné v obrozeneckém stylu, které známe z městeček jako Kotel, Trjavna, Elena, Žeravna a Gradec, zde množství dřevěného materiálu odpovídalo tomu, jak zámožný majitel domu byl. Jen domy těch nejbohatších lidí byly téměř výhradně ze dřeva, zatímco zbytek používal kamenný základ s dřevěným patrem.

Pozůstatky pevnosti Mesembria

Během mnoha staletí existence města byly opakovaně stavěny hradby a obranné prvky, které činily poloostrov nepřístupný. První doložení osadníci poloostrova, Thrákové, začali své sídlo opevňovat v 8. století př. n. l. Na severozápadním břehu se z té doby dochovala hradba s bránou. Byla postavena z drčeného kamene a hlíny a dochovala se do dvoumetrové výšky.

Při kolonizaci na konci 6. století př. n. l. nevybudovali řečtí osadníci nový fortifikační systém ihned. Začali s tím až koncem 5. a začátkem 4. století př. n. l. Stavbu tvoří velké řady kamenných bloků s opracovanou čelní stranou, není použit žádný tmelící materiál.

Při převzetí Mesembrie Římané zůstalo opevnění téměř nepoškozeno a používalo se i v následujících staletích. Po rozpadu Římské říše se vládcí Byzance pustili do čilé stavební činnosti a v polovině 5. století vznikly v Mesembrii nové fortifikační stavby. Nejlépe se dochovala pevnostní zeď kolem městské brány. V tomto místě je tvořena velkými kamennými bloky opracovanými do obdélníkového tvaru. Raně byzantský fortifikační systém byl používán po celý středověk. Při útocích nepřátel byly hradby několikrát vážně poškozeny, ale zase byly rychle obnoveny.

Po pádu Nesebru pod tureckou nadvládu (1453) ztrácelo opevnění svůj došavádní význam a když bylo ponecháno zcela svému osudu, postupně z něj zůstaly jen rozvaliny.

Větrné mlýny

Mlýny jsou pro Nesebár emblema-

Autentický recept z Jihovýchodního regionu Bulharska

Milinky

Způsob přípravy:

Droždí rozdrobte do misky a přidejte vlažnou vodu a cukr. Nechte na teplém místě vzejít. Přidejte sůl, mléko, vejce, ocet a 2–3 lžice slunečnicového oleje. Postupně po částech přisypete mouku a vytvarujte měkké těsto. Přemístěte do předem vymazané a moukou vysypané nádoby a nechte kynout než těsto zvětší svůj objem 5–6krát. Ruce si potřete olejem a vytvarujte menší bochánky nebo šneky, které poskládejte do předem vymazaného plechu nebo pekáče. Posypte je rozdrobeným sýrem. Takto připravené milinky nechte opět kynout.

V rozehřátém oleji zasmažte 1–2 lžice mouky, a ještě teplou směsí milinky zalijte. Pečte v troubě předehřáté na 180 stupňů dorůžova. Po upečení je potřete máslem a na 10 minut přikryjte vlhkou utěrkou.

Nejvíce si je vychutnáte ještě teplé, ale vydrží vám měkké i několik dní.

Potřebné suroviny:

500 g hladké mouky
 ½ kostky čerstvého droždí
 1 vejce
 100–125 ml vlažného mléka
 100–125 ml vlažné vody
 ½ lžice soli
 ½ lžice octa
 ½ lžice cukru
 100–150 g balkánského sýru
 slunečnicový olej

tické a jsou svébytným symbolem města – dodnes se dochovaly pouze tři z nich. Jeden se nachází na mostě mezi Starým a Novým městem. Mlýn byl postaven v 19. století a patřil nesebárským měšťanům, kteří město opustili po dohodě Mollov–Kafantaris. V roce 1929 byl mlýn rozebrán, ale na počátku sedmdesátých let 20. století opět rekonstruován na základě autentických fotografií a vzpomínek současníků.

Okolo mlýna z tureckých dob se na-

cházejí lavičky a výhled na moře je odtud vskutku působivý, proto je toto místo nejnavštěvovanějším a nejoblíbenějším místem jak pro místní, tak i pro zahraniční návštěvníky. Do druhého patra větrného mlýna, kde byl kdysi obytný pokoj, se stoupá po robustním schodišti, ve třetím patře pak byla pracovna.

Druhý mlýn je vestavěný do jednoho z hotelů a z třetího mlýna, který stál na severním břehu poblíž kostela sv. Bohordičky z Eleusy, se dochovaly pouze ruiny. ♦